U. T. A. — DE LA O TOAMNĂ LA ALTA

„Ce a produs miracolul U.T.A. ?" — ne întrebam la sfîrșitul anului trecut privind clasamentul de toamnă în care formația din Arad, reînviind din propria-i cenușă, cîștigase campionatul ? Răspunsurile erau mai multe și toate subliniau cu tărie forța colectivului arădean care reușise să clădească o ECHIPĂ din niște jucători în fața cărora esteții și teoreticienii strîmbau din nas.

A scrie însă acum, după un an, despre U.T.A. înseamnă, volens-nolens, să privești ambele fețe ale acestui Ianus al fotbalului nostru : una pe care citești bucuria cuceririi campionatului național și care-ți amintește de acea seară de la mijlocul lui iunie cînd întreg Aradul i-a sărbătorit „à l'italienne" pe victorioși ; cealaltă, fața deznădejdii, a descurajării, a privirilor interogative pe care — nedumerindu-se ce s-a întîmplat cu ei — și le aruncau jucătorii, antrenorii într-altă seară, o seară rece și ploioasă de toamnă varșoviană.

Între aceste două ipostaze trebuie căutat firul conducător al comportării formației din Arad în acest campionat. Scriind despre U.T.A. din această toamnă, poți face abstracție de U.T.A. din toamna fericită a lui 1968 ?

Între locul 1 și locul 6

Punctul de pornire îl dau, firește, clasamentele de toamnă. Deci :

1968/69	15	10	2	3	25—13	22 p. locul 1
1969/70	15	7	2	6	22—23	16 p. locul 6

Diferența este atît de netă încît un neofit ar putea spune sau că este vorba de două echipe sau că lotul formației arădene s-a modificat structural în a doua perioadă față de prima. Cu toate astea, efectivul echipei, antrenorii și condițiile de lucru au rămas aceleași. Doar rezultatele diferă. De ce ?

Întrebarea a stat nu numai pe buzele suporterilor, ci și pe cele ale antrenorilor formației din Arad sau ale tehnicienilor din cadrul federației. Iar răspunsul credem că este unul universal valabil : **cîștigînd campionatul, la U.T.A. a intervenit delăsarea** (alimentată și de o vacanță mai lungă decît era normal). Adăugînd acestui fapt **lipsa de pregătire generală cu care formația textilistă a abordat noul campionat** (reamintim că U.T.A. a fost ultima echipă din Divizia A în ceea ce privește începerea antrenamentelor pentru actuala întrecere) ca și **sentimentul** (alimentat de o victorie facilă obținută în a doua etapă, la București în fața Stelei, complet debusolată în apărare) **că toți adversarii trebuie să se plece în fața titlului cucerit** — iată factorii care au dus la comportarea atît de discutată (și de zbuciumată) din această toamnă a campioanei noastre. Întrucît echipa nu **mergea** și se apropiau partidele din „Cupa campionilor europeni", **pregătirile au fost forțate.** Și inevitabilul s-a produs : mai întîi semnalul de alarmă din meciul cu Rapid (1—1 la Arad) și apoi abisul din jocurile cu Legia, care au declanșat **neîncrederea în forțele proprii** dar și **zăpăceala chiar și la factorii de răspundere ai echipei, o lipsă de moral** din care nu se putea ieși decît prin schimbarea stereotipului. Prilejul a fost oferit de perioada de întrerupere a campionatului în vederea meciului cu Grecia. Excelent folosită, ea a dus mai întîi de toate la redresarea morală a jucătorilor, atît de mult marcați de cele două eșecuri din „C.C.E.". De altfel, din graficul nr. 1 reiese cu claritate nu numai evoluția stării de spirit a echipei, ci și cele trei perioade distincte în care se poate împărți activitatea din această toamnă.

Dar această comportare este ilustrată cum nu se poate mai bine și în graficele 2 și 3. În cel cu nr. 2 este scoasă în evidență descreșterea valorică a formației în cele două sezoane de care este vorba (scoasă în evidență prin media notelor fiecărui jucător și prin media pe compartimente). Se mai vede din acel tabel comportarea în vertiginoasă scădere marcată de atacul textiliștilor. Doar **Domide** și, oarecum **Moț** se mențin la un nivel acceptabil. În schimb (problemă nerezolvată de mai mulți ani la U.T.A.), **Șchiopu** și **Fl. Dumitrescu**, cele două extreme de specialitate, nu au confirmat așteptările nici în această toamnă.

În graficul nr. 3 am realizat o paralelă între evoluția campionilor din primele 15 etape ale acestui campionat și cea din toamna lui 1968, reprezentînd grafic media pe etape. Este interesant că de fiecare dată — indiferent de cauzele speciale care au condus la căderea din acest sezon a formației arădene — a existat o perioadă ascendentă în primele trei etape și un punct critic în cea de a zecea. Deci, tovarăși antrenori, atenție cînd se apropie etapa nr. 10 !...

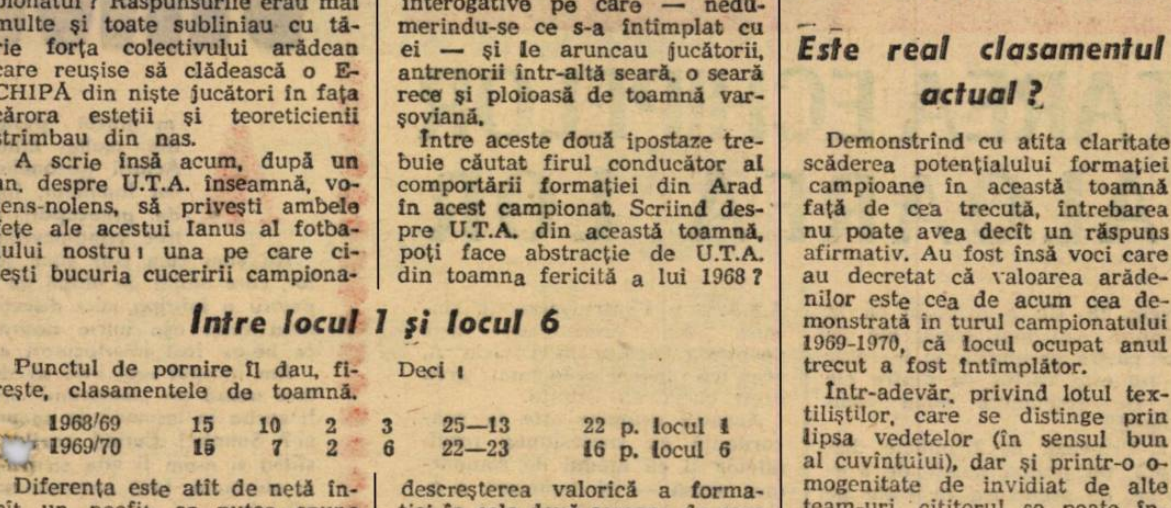

Graficul 1

Sezonul de toamnă și seismele lui

Generatoare de adevărate seisme în viața din această toamnă a campionatului, partidele din „Cupa campionilor europeni" au evidențiat **șubrezenia morală a echipei :** au fost suficiente două șocuri puternice (mai ales al doilea) pentru ca o muncă sistematică, dusă cu răbdare și perseverență timp de cîteva campionate (și ale cărei roade începuseră să se arate), să aibă o cădere ce părea ireversibilă. **Prieceperea antrenorilor** (în special **Ion Reinhardt** și **Toma Jurcă**, cei care au răspuns de pregătirea echipei în a doua parte a turului) **de a folosi perioada de întrerupere a Diviziei A** între etapele XI și XII (se apropia meciul cu Grecia), **conjugată cu dorința jucătorilor de a depăși impasul în care se aflau au condus la revenirea din final,** fără a se atinge însă reușitele din prima perioadă.

Așa cum se poate deduce tot din graficul nr. 1, activitatea roș-albilor în această toamnă poate fi divizată în trei perioade distincte : după un început bun, a urmat cataclismul cunoscut și apoi revenirea. Dacă în primele patru meciuri U.T.A. a reușit să-și adjudece 75 la sută, din puncte, în următoarele șapte a realizat doar 43 la sută, pentru ca în ultimele patru să obțină jumătate din „capitalul" pus în joc.

Este real clasamentul actual ?

Demonstrînd cu atîta claritate scăderea potențialului formației campioane în această toamnă față de cea trecută, întrebarea nu poate avea decît un răspuns afirmativ. Au fost însă voci care au decretat că valoarea arădenilor este cea de acum cea demonstrată în turul campionatului 1969-1970, că locul ocupat anul trecut a fost întîmplător.

Într-adevăr, privind lotul textiliștilor, care se distinge prin lipsa vedetelor (în sensul bun al cuvîntului), dar și printr-o omogenitate de invidiat de alte team-uri, cititorul se poate întreba pe bună dreptate care dintre clasamente a fost cel real, care dintre ele oglindește valoarea reală a echipei ?

Fără îndoială, anul trecut U.T.A. s-a autodepășit. Antrenorul **Nicolae Dumitrescu** ne spunea la timpul potrivit că, dacă va cuceri titlul de campioană, va demonstra în acest fel că **se pot obține rezultate bune avînd la îndemînă jucători mai puțin dotați, dar care dau dovadă de disciplină tactică și subordonează interesele proprii intereselor echipei.** Quod erat demonstrandum : obținînd locul I — pentru care însă, a tremurat în final — U.T.A. a dovedit că-l merită cu prisosință. Din cauzele arătate la începutul acestui articol, în actualul campionat au intervenit o serie de „noutăți" cu repercusiuni în randamentul echipei și ca rezultat final locul IV, din nou perfect meritat. (De altfel, de la o vreme, scăderile de formă de la un an la altul ale echipelor campioane au devenit o regulă ; există exemple de formații care au retrogradat în anul următor cuceririi titlului...).

Despre jucători și antrenori

În această toamnă U.T.A. a folosit 18 jucători, față de 14 utilizați cu un an în urmă, așa cum reiese, de altfel, și din graficul nr. 2. Cele mai frecvente modificări au fost făcute în atac unde și-au încercat forțele uneori cu intermitențe) nouă fotbaliști : **Șchiopu, Domide, Moț, Fl. Dumitrescu Axente, Atodiresei, Brindescu, Sima, Regep,** ultimii patru fiind de regulă rezerve. Dacă randamentul atacanților (care se numără firește, în goluri) nu a fost în netă scădere față de trecut (25 de goluri marcate în prima jumătate a campionatului 1968—1969 și 22 în sezonul recent încheiat), în schimb **apărarea a cunoscut o scădere de-a dreptul alarmantă :** 13 goluri primite cu un an în urmă față de 23 acum ! Slăbiciunile apărării sînt mai pregnante dacă amintim și de autogolurile lui **Lereter** (pentru Jiul) și **Pojoni** (în favoarea Universității Craiova și Politehnicii Iași). Doar linia de mijloc și-a păstrat, oarecum, valoarea

	JUCĂTORI	TURUL 1968/69 MECIURI JUCATE	TOTAL MINUTE	NOTA MEDIE	MEDIA PE COMPARTIMENTE	TURUL 1969/70 MECIURI JUCATE	TOTAL MINUTE	NOTA MEDIE	MEDIA PE COMPARTIMENTE
1	GORNEA	15	1350	8 07	8 07	14	1230	757	678
2	MORICZ	—	—	—		1	90	6 00	
3	BIRĂU	15	1350	6 13	7 11	15	1350	6 20	624
4	BACOȘ	15	1350	726		15	1256	6 53	
5	POJONI	15	1237	780		13	1170	666	
6	CZAKO	13	1104	6 38		4	160	5 00	
7	BROȘOVSCHI	9	694	8 00		15	1350	6 80	
8	PETESCU	13	1170	723	7 53	15	1350	6 53	688
9	LERETER	15	1350	766		14	1168	657	
10	AXENTE	15	1350	766		15	1130	746	
11	BRÎNDESCU	—	—	—		5	221	700	
12	SCHIOPU	14	970	684	7 25	11	770	627	611
13	SIMA	1	30	700		7	245	560	
14	DOMIDE	15	1308	8 00		15	1350	740	
15	MOȚ	13	1155	707		7	545	714	
16	FL. DUMITRESCU	8	344	733		14	974	621	
17	REGEP	—	—	—		3	207	566	
18	ATODIRESEI	—	—	—		2	52	450	

Graficul 2

de anul trecut. Și aceasta în special datorită veșnic tînărului **Lereter** (cu toate că și el a cunoscut momente de derută sau a fost accidentat și folosit în echipă deși nu era pe de-a întregul refecut). Împarte împreună cu **Domide**, satisfacția de a fi marcat cele mai multe goluri ale echipei sale și s-a identificat atît de mult cu U.T.A., încît este considerat ca port-drapelul echipei. În schimb, **Broșovschi**, după un debut excepțional, nu a onorat așteptările, nu a făcut saltul care se întrevedea, rămînînd un jucător de bază, dar fără alte veleități. Adăugîndu-i pe **Sima** (neconcludent, încă), **Regep** (nu se încadrează în jocul arădenilor), **Atodiresei** (fără calitățile ce se impun azi unui atacant de rasă) sau **Czako** (tot mai puțin folosit datorită valorii sale în scădere), iată încă o realitate care a condus pe U.T.A. toamnei lui 1969 la locul VI.

Adăugînd vicisitudinilor prin care a trecut echipa campioană în această toamnă (perioadă care se înscrie printre cele mai dificile din istoria sa de aproape un sfert de veac) și faptul că antrenorul **Nicolae Dumitrescu**, cel care anul trecut a condus echipa la victoria finală, a lipsit multă vreme de la conducerea ei, credem că am explicat total cauzele care au dus la comportarea contradictorie din perioada acestor 15 etape.

Uneori chiar și cei chemați să asigure pregătirea echipei și-au pierdut capul, nemaiștiind ce să facă pentru readucerea 11-lui de care răspundeau pe linia de plutire. Așa cum, de pildă, s-a încercat în primul joc cu Legia cînd nu numai că **Lereter**, accidentat în meciul anterior, a fost preferat unui jucător valid (acordîndu-i-se credit total datorită experienței sale), dar antrenorul **Dumitrescu** a făcut atîtea permutări și schimbări în cadrul echipei, încît U.T.A. părea de nerecunoscut, într-atît era de diferită de alcătuirile anterioare.

Apoi, cu toate că **Lereter** a dovedit că este un excelent jucător de mijlocul terenului, a fost de multe ori întrebuințat ca fundaș, randamentul lui fiind mult mai slab ca media sa de comportare. Cîteva exemple concludente : în partida de la Petroșani, ca fundaș central, a marcat în propria-i poartă ; în jocul de la Arad, cu Rapid, imediat ce a fost trecut în linia de mijloc, s-a înscris splendid într-un culoar și a egalat ; în meciul de la Craiova, (în care **I. Reinhardt** și **T. Jurcă** au încercat și ei o serie de schimbări), reintrarea lui Bacoș în minutul 64 în locul lui **Lereter** și (din nou) trecerea acestuia în față, a dus la o nouă față a formației textiliste.

★

Am încercat în aceste rînduri să arătăm cele două ipostaze între care trebuie căutat firul conducător al comportării formației din Arad în această primă jumătate de campionat.

Întocmai unui boxer de rasă care, primind un pumn puternic se descumpănește dar apoi revine tare, U.T.A. a avut o perioadă de prăbușire (mai mult morală) aproape totală pentru ca în final să revină pe linia de plutire, să reușească meciuri la fel de bune ca la începutul campionatului.

Mircea TUDORAN

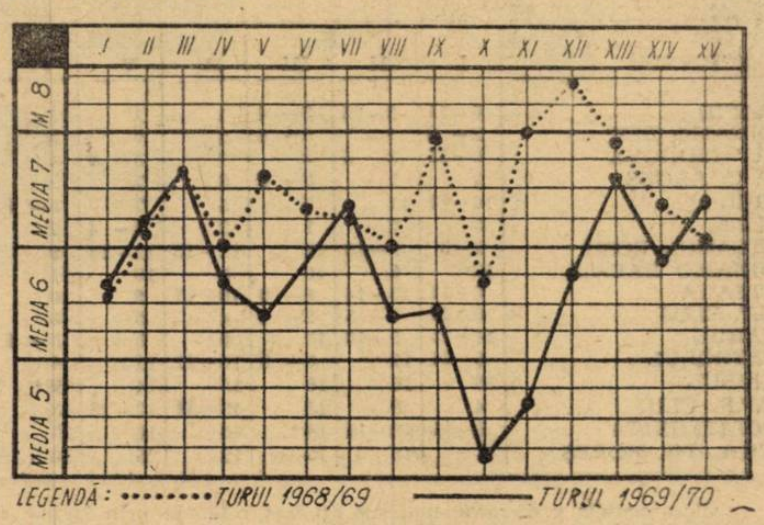

Graficul 3